

כוח השנאה של החזית הלאומית

סוסנה אולר

הבעת בפני סכנת עלייתה של מרין לה פן לשלטון נובע, בעיניי, לא רק מסכנת הרס הדמוקרטיה על ידי מי שמסוגלת לבחור בנאו נאצים כחברים לריקודיה. לא רק מפני שהיא מאמינה בהדרה ובבוז לזרים אלא גם מפני שהיא מנציחה שקר שהרי כל פעם שתנועה לאומנית תופסת שלטון, מתברר תוך זמן קצר שגם בתוך הלאום עצמו יש מי שיוגדר כאויב ויהיה רדוף, מושחק, מעונה והזכויות שכביכול שייכים למי ששייך ללאום ינושלו ממנו.

על אף שה" ואהבת לרעך כמוך" נכתב לראשונה בברית הישנה (ויקרא פרק י"ט פסוק ט') ונחשב על ידי רבי עקיבא כמושג יסוד, לא היהודים אלא הנוצרים היו אלה שעשו ממנו דת. הדת של האהבה, של האחוזה וההזדהות.

פרויד, לעומת זאת, הבהיר וחשף את התעתוע שבפקודה זאת, שהרי ה"כמוך" הוא בכלל לא דוגמה טובה של אהבה מאחר שאנחנו שסועים בתוך עצמנו ונוהגים לשנוא את עצמנו לא פחות משאנחנו אוהבים.

לאקאן, בהמשך, חידד את האניגמה של האחר. מה יש בידינו על מנת להכיר את האחר? איך נדע מי הוא הרע ומי הוא הרוע? ואם נרצה לאהוב את הרע, רק נצליח לצאת מעצמנו על ידי המשהו שבקושי ניתן לקרוא לו אובייקט והוא כונה על ידי באות a. הימין נוטה להעתיק את הפשיזם ולהשתיק ולסתום את הפיות כדי לשחרר את כושר הפעולה. כל משטר ימני שהכרנו בזו למחשבה על מנת להאדיר את העשייה. אך אם מרין לה פן חס וחלילה תעלה לשלטון, כל אלה שיודעים לחשוב, שחובקים אידאלים של אהבה וצדק, ישכחו שהסיבה לעליתו של מנחה הראליטי שאוו בארצות הברית והסיבה שמרין לה פן אהודה על הרבה צרפתים כרוכה בזה שהיה מנהיג שאהב את פרס השלום שקיבל יותר מישאהב להגדיר לעמו לאן מועדות פניו בתקופתנו הרעועה והמסוכנת. גם הולנד והשמאלנים השונים בצרפת אוהבים יותר לחשוב מאשר לעשות. אולי כי מחשבה ללא מעש נראית כלא מסוכנת. אך היא כל כך מסוכנת כמו מעש ללא מחשבה. זו האחרונה, המעש ללא מחשבה, נותנת פורקן לדחף. לכן השנאה מושכת קולות. המחשבה שמעקרת את האפשרות לפעולה היא בכלל לא מושכת ולא רק זאת אלא שהיא מעוררת השליות מהסוג שפרויד תאר כהשליות שאינן מאפשרות לחיות.